

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر آموزش مبتنی بر شواهد بر خود مراقبتی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس مراجعه کننده به انجمن ام اس شهرستان سنج در سال ۱۳۹۸

محل انتشار:

فصلنامه پرستاری، مامایی و پیراپزشکی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

امید شرفی - Student Research Committee, Kurdistan University of Medic Sciences, Sanandaj, Iran

جمال صیدی - Clinical Care Research Center, Health Development Research Center, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran

محمد زاهد رخدادی - clinical Care Research Center, Health Development Research Center, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مولتیپل اسکلروزیس یک بیماری مزمن، پیش‌رونده و تحلیل برنده غلاف میلین سلول‌های سیستم اعصاب مرکزی است. این بیماری نیازمند انجام رفتارهای خودمراقبتی و مبتنی بر شواهد شامل استنتاج و کاربرد بهترین شواهد علمی موجود در تلفیق با شرایط بیمار است. روش پژوهش: این یک پژوهش کارآزمایی بالینی و مداخله ای بود که ۹۰ بیمار مراجعه کننده به انجمن مولتیپل اسکلروزیس مرکز پزشکی توحید سنج به روش در دسترس انتخاب و سپس به صورت تصادفی در دو گروه ۴۵ نفره اختصاص داده شدند. ابزارهای گردآوری داده ها پرسشنامه های اطلاعات دموگرافیک، ویژگیهای بالینی و پرسشنامه خودمراقبتی مروتی شریف آباد و همکاران (۱۳۹۵) بود. در دو گروه مداخله و کنترل پیش آزمون به عمل آمده، سپس ۷ جلسه آموزشی (هر هفته دو جلسه) هر جلسه به مدت ۳۰ الی ۴۵ دقیقه بر اساس تمایل نمونه ها در دو کلاس ۲۲ تا ۲۳ نفره در دو ساعت ۹ تا ۱۰ و یا ۱۲ تا ۱۳ برگزار شد. در ابتدا از بیماران نیاز سنجی کلی بعمل آمد سپس با شواهد و متون مقایسه و تطبیق داده شد و در نهایت محتوای آموزشی خود مراقبتی مناسب با توجه به شواهد بروز و معتبر برای بیماران در نظر گرفته شد. بعد از اتمام مداخله در فاصله ۴ هفته پس آزمون از هر دو گروه پس آزمون بعمل آمد. برای بررسی نرمال بودن متغیرها از آزمون شاپیرو-ویلک و برای مقایسه دو گروه از آزمون نهایی تی مستقل و تی زوجی استفاده شد. سطح معنی داری ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. یافته ها: نتایج آزمون آماری میانگین نمره رفتارهای خود مراقبتی قبل از مداخله در بیماران گروه کنترل و گروه مداخله تفاوت معناداری نداشت ($p=۰/۸۹۲/۰$). میانگین نمرات رفتارهای خود مراقبتی در بیماران گروه کنترل قبل از مداخله $۰/۳۸۰ \pm$ بود که پس از مداخله به $۰/۳۲۷ \pm$ افزایش یافت. از نظر آماری این تفاوت معنادار نبود ($p=۰/۶۷۵$). میانگین نمرات رفتارهای خود مراقبتی در گروه مداخله قبل از مداخله $۰/۴۵۸ \pm$ بود که پس از مداخله به $۰/۲۶۷ \pm$ افزایش یافته بود. آزمون تی زوجی این تفاوت را معنادار نشان داد ($p=۰/۰۱۰/۰$). اختلاف میانگین نمره رفتارهای خود مراقبتی بعد از مداخله در بیماران گروه کنترل و گروه مداخله معنادار بود ($p=۰/۰۰۱$). نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که آموزش شواهد محور تاثیر معناداری بر خود مراقبتی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس دارد و استفاده از شواهد به روز و مناسب میتواند تاثیر مثبتی بر آموزش خود مراقبتی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

evidence based education, self-care behaviors, multiple sclerosis, آموزش شواهد محور، رفتارهای خود مراقبتی، مولتیپل اسکلروزیس.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1274344>

